

น.นิโคลัส

พระสังฆราช

สดด 118:1,8-9,

19-21,25,27

ทำวัตรเช้าที่ 1

บทอ่านที่ 1

อสย 26:1-6

ในวันนั้น ทุกคนในแผ่นดินยูดาห์จะร้องเพลงบทนี้ “พวกเราเมืองเข้มแข็งเมืองหนึ่ง พระองค์ทรงสร้างกำแพงและเชิงเทินไว้เพื่อปกป้อง จงเปิดประตูเมืองเถิด ประชาชาติที่ชอบธรรมซึ่งรักษาความซื่อสัตย์ไว้จะได้เข้ามา พระองค์ทรงรักษาชนชาติที่มีใจมั่นคงให้อยู่ในสันติ เขาอยู่ในสันติ เพราะวางใจในพระองค์ จงวางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าตลอดไปเถิด เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นศิลาในรันดร์ เพราะพระองค์ทรงกดยู่อุปบนที่สูงให้ต่ำลง พระองค์ทรงทำลายเมืองบนที่สูงให้ราบถึงพื้นดิน กลายเป็นผืนดินเท่าที่เหยียบเมืองนั้นคือเท้าของผู้ถูกกดขี่ คนยากจนจะเดินเหยียบย่ำเมืองนั้น”

พระวรสาร

มธ 7:21,24-27

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสกับบรรดาศิษย์ว่า

“คนที่กล่าวแก่เราว่า ‘พระเจ้าข้า พระเจ้าข้า’ นั้นมิใช่ทุกคนจะได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ แต่ผู้ที่ปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระบิดาของเรา ผู้สถิตในสวรรค์นั้นแหละจะเข้าสู่สวรรค์ได้”

“ผู้ใดที่ฟังถ้อยคำเหล่านี้ของเราและปฏิบัติตาม ก็เปรียบเสมือนคนมีปัญญาที่สร้างบ้านไว้บนหิน ฝนจะตก น้ำจะไหลเชี่ยว ลมจะพัดโหมเข้าใส่บ้านหลังนั้น บ้านก็ไม่พัง เพราะมีรากฐานอยู่บนหิน ผู้ใดที่ฟังถ้อยคำเหล่านี้ของเราและไม่ปฏิบัติตาม ก็เปรียบเสมือนคนโง่เขลาที่สร้างบ้านไว้บนทราย เมื่อฝนตก น้ำไหลเชี่ยว ลมพัดโหมเข้าใส่บ้านหลังนั้น มันก็พังทลายลงและเสียหายมาก”

ข้อคิด

คำเตือนของพระเยซูเจ้าวันนี้บอกกับเราว่า เราต้องนำคำสอนของพระองค์สู่การปฏิบัติ เราต้องพยายามปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระองค์ในชีวิตประจำวันของเรา พระประสงค์ของพระองค์คือ ให้เราอยู่ด้วยกันเหมือนลูก ๆ ของพระองค์ เหมือนพี่เหมือนน้อง ด้วยความรัก ความเอาใจใส่กันและกัน การเป็นศิษย์ที่แท้จริงของพระคริสตเจ้าไม่ใช่ในทางคำพูด แต่ทางการกระทำ “การกระทำดังกว่าคำพูด”